

Sommerens Sange

i Hesselbækkpark, mandag d. 20. juni 2016:

1. Sortmose Sø

(tekst og melodi: Furefolk 2010 – 11)

2. Landbrugets

Gældskrise (Furefolk 2016)

3. Ukulele-rondo (Furefolk 2016)

Tidlig søndag morgen, jeg løb en tur i skoven.
Tidlig søndag morgen, jeg fik mig noget motion.

mellemspil

Jeg løb hen til bag'ren og købte et par gifler.
Jeg løb hen til bag'ren og købte morgenbrød.

mellemspil

Dorte havde lavet kaffe og blendet et par smoothies.
Dorte havde lavet kaffe, hun er nu så sød.

mellemspil

Så sku' hunden luftes, vi gik en tur i parken.
Vi gik en tur i parken og hunden hedder Rex.

mellemspil

Bør'ne går i skole, så de sku' læse lektier.
De sku' læse lektier, så de ku' bli' til noget.

mellemspil

Det var blevet aften, vi så en krimiserie.
Det var blevet aften og nu sku' vi i seng.

mellemspil
x 2

4. The Bells of Norwich

(Tekst og Melodi: Sydney Carter, 1915 - 2004)

Loud are the bells of Norwich and the
people come and go.
Here by the tower of Julian, I tell them
what I know.

Chorus: Ring out, bells of Norwich, and
let the winter come and go
All shall be well again, I know.

Love, like the yellow daffodil, is coming
through the snow.
Love, like the yellow daffodil, is Lord of
all I know.

CHORUS

Instrumental

Ring for the yellow daffodil, the flower
in the snow.
Ring for the yellow daffodil, and tell
them what I know.

CHORUS

All shall be well, I'm telling you, let the
winter come and go
All shall be well again, I know.

Loud are the bells of Norwich and the
people come and go.
Here by the tower of Julian, I tell them
what I know.

CHORUS

All shall be well, I'm telling you, let the
winter come and go
All shall be well again, I know.

5. Se, det summer af sol

*Melodi og tekst: Stephen Foster
(1856), "Gentle Annie".*

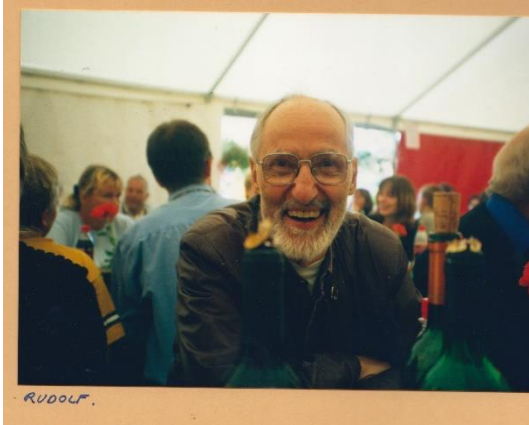
*Da. tekst: Holger Drachmann
1897, "Majvise".*

1. Se, det summer af sol over engen,
honningbien vil fylde sin kurv,
og der pusles ved bordet og sengen
af den fattigste sikken og spurv;
og der jubles hele dagen,
men mod kvælden bli'r alting så tyst,
våren synger sin sang, det er sagen,
og mit hjerte bli'r voks i mit bryst.

2. Der er sølvklang i majbækkens vove,
gyldent skær gennem aftenen lang,
hver en grøft bliver blomstrende skove
langs den kornrige, bølgende vang:
disse bølger, oh, de stiger
med min sjæl over solskyens rand-
rundt i verden er dejlige riger,
ingen vår som en maj i vort land!

3. Thou wilt come no more gentle
Annie,
like a flower, thy spirit did
depart.
Thou art gone, alas! like the many
that have bloomed in the springtime
of my heart.

Shall we never more behold thee?
Never hear thy laughing voice again,
when the springtime comes, gentle Annie
and the wild flow'rs are scattered
o'er the plain?

6. Farumsangen

Mel: Rudolf Engelhardt ca. 1985

Tekst: Lars J. Kristensen

1. Morgensolen rød og rund
over Furesø og -lund,
giver folk fra Farum a´
liv og glæde til hver da´,
for den vækker søens liv
mellem buske, trø´r og siv.
/: Ænderne, de snadrer løs,
mens at ræven ta´r en døs: /
2. Fiskebæk og Farum Sø
giver mad til fugl og frø,
egernet går og finder nød
rundt på jord og mossen blød.
Sortemose, Mølleå
spejler i sig himlen blå,
/: gedder, ørr´der, karper er
ved at gyde hist og her.: /
3. Ganløst´, Eged, Bastrup Sø
ligger side pø om pø,
herfra starter Mølleå
for mod Øresund at nå,
duggen den nu liggende,
myggene bli´r stikkende,
/: himlen bliver mørkerød,
dagen mister nu sin glød: /

7. Hilsen til Forårssolen

Melodi: Povl Dissing 1981

Tekst: Benny Andersen 1981

(Fra "Oven visse vande")

1. Det er forår, og alting klippes ned.
Der beskæres i buskadser og
budgetter.
Slut med fordums fede ødselhed.
Vi begynder at træne til skeletter.
Jeg bli´r fem år ældre
ved hvert indgreb i min pung,
men når forårssolen skinner,
bli´r jeg ung!
2. Lad kun falde, hvad der knap kan stå
...
Men i så fald sku jeg altid komme
kryv'nde,
hver gang skatten gir sig til at flå
mine sidste mønter fra mig hver
den tyv'nde
Jeg blir tom i hjernen, .
træt og tung i sjæl og krop,
men når forårssolen skinner
står jeg op!
3. Og jeg fægter med min sparekniv.
Men den skraber bare hult i
sparegrisen..
Der er ikke meget tegn på liv.
Selv i vinter var der dog en ko på isen.
Jeg har længe nærret en
istap ved min barm,
men når forårssolen skinner,
bli´r jeg varm!
4. Solen skinner på fallittens rand.
Derfor denne dyrekøbte
randbemærkning:
Der er caries i tidens tand.
Dens emalje trænger voldsomt til
forstærkning!
Snart skal jeg og mine sidste
tænder skilles ad,
men når forårssolen skinner,
bli´r jeg glad!
5. Tag da kun min sidste spinkle mønt.

Livets sol er min den sidste del af livet,
for 'som solfanger er jeg nu begyndt
at forstå,
at Alt og Intet er os givet.
Og en gang går solen sin
runde uden mig,
men når forårssolen skinner,
lever jeg!

8.Noget om skærsommernætter

Melodi: Mogens Jermiin Nissen

Tekst: Halfdan Rasmussen

(Fra "Tosserier 3", 1953)

1. Nu nejer blomsterne. Og geden
bræger
vemodigt, mens den be'r sin
rosenkrans.
På Kongens Nytorv sidder
Oehlenschläger
og tænker på, at snart er det Sankt
Hans.
I Vinje sidder Vesaas, der er nordmand,
og nynner Solveigs sang. I Malmö ser
hr. Svensson op mod himlen fra den
jord, han
måske skal himle fra om tre kvarter.

2. Jeg ligger her, hvor natten dugger
ruden,
og tænker på dem alle, men især
på den, hvis skygge danser over puden
og under mine hænders pilgrimsfærd.
Hun dufter grønt af kløver. Hendes
læber
er vilde jordbær. Og jeg plukker løs.
Skønt jeg har læst en del om kys, der
dræber,
er jeg i grunden ikke spor nervøs.

3. Hvad ved vi om hinanden? Vesaas
standser
sin sagte nynnen. Oehlenschläger glør
på Nyhavns Don Juan og førstedanser,
der hiver dagens kæfert overbord.
En tagsten rasler ned i Hamnegatan,
det sted i Malmö, hvor hr. Svensson
står.

Nu ligger han og mumler sgu og Satan
med alle himlens stjerner i sit hår.

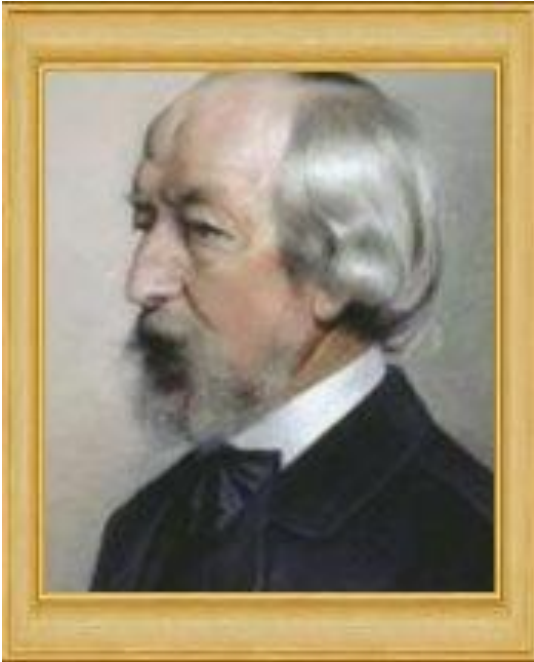
4. Jeg ser på Sirius, der løfter rummet
og mætter det med tusind somres vejr,
mens pigen ligger sval og
sammenkrummet
med mælkevejen mellem sine tæer.
Her hviler vi, et hundredtyve kilo -
formummet drøm og drift fordelt på to,
og tænker på, at Venus var fra Milo,
men har en datter her på Nørrebro.

5. Nu gaber Vesaas træet i Ytre Vinje
og klapper Halldis på det runde knæ.
Nu nynner Oehlenschläger denne linje:
Vort gamle Danmark skal bestå så læ...
Nu opgi'r fire skånske nervelæger
hr. Svensson, som var død på et
kvarter.
Nu sover blomsterne, og geden bræger,
og holder mund og bræger ikke mer.

6. Jeg vender mig i sengen, før jeg
sover.
Så sover jeg og vender mig på ny.
En Fordvogn kører Svenssons kone
over,
så hun kan møde ham før morgengry.
En pige står i mørket. Blæsten kommer
og griber hendes hånd og vandrer
hjem,
mens alle træer synger om
skærsommer...
Mit hjerte flyver stille efter dem.

9. Gånglåt från Äppelbo

10. Min Johan

(Tekst: Klaus Groth 1856, melodi: Hannes Wader, 1974, dansk oversættelse v. Furefolk)

Gid vi igen var små, Johan,
dengang var verden stor;
vi sad på verdens top, Johan,
på brønden hos vor mor.
På himlen sejled' månen hvid,
og øjet fulgte med -
Vi snakked' tit om stjernerne -
og så i brønden ned.

Vi gøs, og alt blev tyst, Johan,
hvert blad, selv vandets strøm -
Nu er det længst forbi, Johan,
men lever i min drøm
som tonerne af hyrdens sang,
alene på vor jord,
hans vers, Johan, som trolddom lød -
de stærke, smukke ord.

Når skumringstimens bløde skær
gør lyset småt og blåt,
så mærker jeg dig atter nær,
jeg husker alt så godt.

Så vender jeg mig hastigt om
Er det mon dig, der ler?
Men alt er tyst og tomt, Johan,
Kun tårers strøm jeg ser.

11. Det er i dag et vejr

Melodi: Poul Schierbeck 1939 – tekst:
Ludvig Holstein 1895

1 Det er i dag et vejr - et solskinsvejr!
O, søde vår, så er du atter nær!
Nu vil jeg glemme rent, at det var
vinter,
nu vil jeg gå og købe hyacinter
og bringe dem til en, som jeg har kær.

2 Hun købte af de hvide og de blå,
hun købte af de smukkeste, hun så.
Det er i dag et vejr! Og solen skinner!
Og om mig svæver lutter lyse minder,
dem ta'r jeg med til den, jeg tænker
på.

3 Og de kom svævende i ring og rad.
Hun gik imellem dem og var så glad.
Det er i dag et solskin uden mage!
Og jeg har solskin nok til mange dage,
og jeg må kysse hvert et lille blad.

4 Hun kyssede dem alle, hver især,
hun bragte dem til den, hun havde kær.
Min ven, her kommer jeg med
hyacinter!
Min ven, nu glemmer vi, at det var
vinter!
Det er i dag et vejr, et solskinsvejr

12. The Wild Mountain Thyme

Skotsk folkesang, tekst og melodi:
Francis McPeake. Ca. 1957

1. Oh, the summer time is coming,
and the trees are sweetly
blooming,
and the wild mountain thyme
grows around the blooming
heather.

Will you go, lassie, go?

Omkvæd:

*And we'll all go together
to pluck wild mountain thyme
all around the blooming heather,
will you go, lassie, go?*

2. I will build my love a tower
near yon pure crystal fountain,
and on it I shall pile,
all the flowers of the mountain.
Will you go, lassie, go?

Omkvæd: And we'll...

3. If my true love, she were gone,
I would surely find another
where the wild mountain thyme
grows around the blooming heather.
Will you go, lassie, go?

Omkvæd: And we'll...

4. Oh, the summer time is coming,
and the trees are sweetly
blooming,
and the wild mountain thyme
grows around the blooming
heather.
Will you go, lassie, go?

Omkvæd: And we'll...

13. En yndig og frydefuld sommertid

Denne folkevise, som kaldes "Kærlighedsrosen", findes i flere variationer. Nærværende udgave stammer fra egnen mellem Randers og Mariager. Den beskriver en ung piges længsel efter sin kæreste. Andre udgaver af visen har et mere pietistisk-religiøst indhold, hvor rosen symboliserer Jesus.

1. En yndig og frydefuld sommertid
i al sin herlighed,
den glæder og trøster så manges en,
alt ved Guds kærlighed.
Den fører blomsterskaren frem,
og rosen rød, så dejlig og sød,
den ser du da igen.

2. Blandt alle disse blomster véd jeg én,
en rose for dem alle,
udsprungen af en dejlig gren,
ud af en yndig stamme.
Vel er der mange smukke til,
men jeg for sandhed sige vil:
han overgår dem alle.

3. Ja, var jeg nu så lykkelig,
jeg kunne rosen få!
Mit hjerte brænder ret inderlig
med længsels stor attrå.
Mit hjerte ler, hver gang jeg ham ser,
og det ud af stor kærlighed
la'r ikke ro mig få.

4. Går jeg om dagen ud eller ind,
ihvor det være må,
da er du stedse i mit sind,
om natten ligeså.
Og når jeg sover sødelig,
om dig jeg drømmer lykkelig,
ret som du hos mig var.

14. Lange Oluf

*Tekst og melodi: Hermann Brüsch
Ca. 1976*

1. På en vejkant, under grene
sidder jeg, så helt alene,
tygger på et kløverblad
og føler mig så sommerglad!
Kartoffelblomst og Harefod,
den danske muld er blød og god,
*og solen kysser kinden,
og dagen snurrer rundt.
Og uret går som vinden!
Og frihed – det er sundt!
Man maler med de lyse farver;
gammel vagabond!*

2. Jeg vil leve alle dage,
spise godt af livets kage,
tygge på det gyldne korn
og blæse ned i tyrens horn.
Ja, hønsetyv og hanefuld,
den danske snaps er alt
for god!
Og solen...

3. Lange Oluf bli´r jeg kaldet,
himmelhøj og dejligt skaldet.
Se, mit slot, kom indenfor,
ja, se dig om, her bor jeg godt.
Nej, ingen væg og intet tag
og sikke højt en sommerdag,
Hvor solen....

15. Hårgalåten

Hårgasägnen är en legend om hur
djävulen själv, förklädd till spelman
fick ungdomarna i byn Hårga i
Hälsingland att dansa sig till döds.
Den äldsta kända uppteckningen av
sägnen är gjord av komministern i
Bollnäs Johan Gabriel Lindström år
1785 och finns återgiven i J D
Flitenbergs samlingar om
Hälsingland^[1]
*Hälsingehambon som dansas varje
år i juli, med nästan tusen*

*deltagare, börjar med en
dramatisering av Hårgasägnen på
Hårga äng och där börjar dansen till
Hårgalåten och fortsätter i flera
etapper och avslutas i Kilafors.*

16. Fredens Bro

*Melodi: Furefolk, 2014
Tekst: Edvard Anberg*

1. En solklar sommermorgen
vi stod på Fredens Bro.
Besinded´ os i sorgen
for én der gik til ro.
Den nat der blev den sidste,
da lærte vi at miste,
- mens nattergalen lo.

2. Den brød sig fejl om dødsfald,
mens nattens timer skred.
Dens egen død i nødsfald
var blot at falde ned.
Så frit og ubesværet
fik myrerne foræret
- naturens næste led

3. Det ligner lidt en tanke.
Når noget er forbi,
vil andre pulsslug banke
med genfødt energi.
Om ikke just fortæring,
så fik dog tanken næring
- til flugt og fantasi.

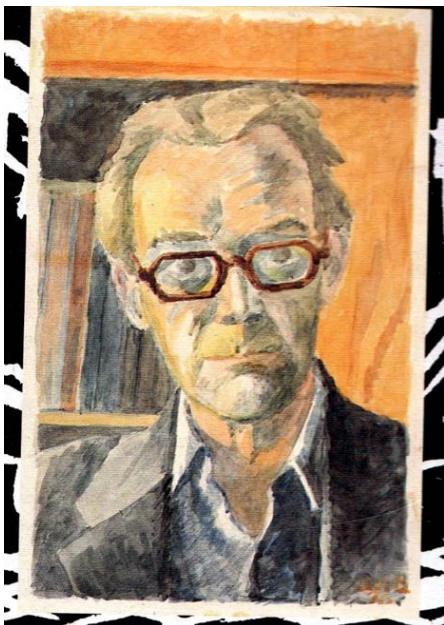
4. Græd ikke for de døde.
De klarer sig vist nok.

Om nogle bliver føde
og andre engleflok,
så er det ganske givet
at de har fortsat livet
- til trods for brist og brok.

5. På Fredens Bro blev mindet
et underfundigt smil.
Et glimt af gøglerindet,
der tog det sidste hvil.
Før næste store vandring
mod kredsløb og forandring
- i bedste gøglerstil.

6. En lærke gik i luften
som lærker altid gør.
I strid med snusforuften.
Ufatteligt de tør.
Så lodret op mod himlen
og uden mindste svimlen
- som lærker skal og bør.

7. Fornuftsbestemte hjerner
gør ingen dag til fest.
Den dag fornuften fjerner
den sidste lille rest
af lærkesang i luften,
da dør vi af fornuften.
- hvem mon kreperer bedst.

17. Ostindiens Velkomst (Sønderhoning)

18. Anemonesangen

*Tekst og melodi: Sebastian 1991,
fra Ronja Røverdatter*

Dagen er så fuld af anemoner
fuglefløjt og farvespil i lyse kroner
Natten fuld af farlige dæmoner
Spøgefugle, troldemænd og
heksekoner
Åh anemoner
dækker hele jorden li´ som sne
Åh anemoner
snart får jeg vel sommeren at se.

Dagen er så travl for de forfløjne
alle de forpjuskede og næsten
nøgne
Natten er så fuld af gule øjne
der i mørket, der på himlen, alle
vegne
Åh anemoner lad mig sove i den
hvide seng
Åh anemoner under stjerner i en
blomstereng.

(Mellemspil)
Åh anemoner dækker hele jorden
li´ som sne
Åh anemoner
Snart får vi vel sommeren at se.

19. Éamonn A'Chnoic

*Sangen, der er på irsk (gælisk), handler om den
forførende og sagnomspundne Robin Hood-
agtige Éamonn Ó Riain (Edmund O'Ryan eller Ned
of the Hill), en irsk adelsmand, som levede i
County Tipperary 1670–1724. Han var leder af en
røverbande, der støttede den katolske Kong
James d. Anden mod William af Oranjen.*

Cé hé sin amuigh a bhfuil faobhar a
ghuth
Ag réabadh mo dhorais dhúnta?

Mise Éamonn a' Chnoic atá báite fuar
 fliuch
 Ó shíorshiúl sléibhte is gleannta.
 A lao ghil is a chuid,
 cad a dhéanfainnse dhuit
 Mura gcuirfinn ort beinn dem' ghúna?
 Is go bhfuil púdar ag tiubh á
 shíorshéideadh leat
 Is go mbeimís araon múchta.

Is fada mise amuigh faoi shneachta 's
 faoi shioc,
 Is gur dánacht agam ar aon neach,
 Mo sheisreach gan scor, mo bhranar
 gan cur,
 Is gan iad agam ar aon chor
 Níl cara agam is danaid liom san
 Do ghlacfadh mé moch ná déanach.
 Is go gcaithfidh mé dul thar farraige
 soir,
 Ó's ann nach bhfuil aon dem' ghaolta

Dark is the evening, silent the hour
 Oh who is that minstrel by yonder lone
 tower?
 Whose heart is so tenderly touching
 with skill?
 Oh who could it be but young Ned of
 the hill?

Who sings, "Lady love, will you come
 with me now?
 Come and live out with me under the
 bough
 I'll pillow your head where the light
 fairies tread
 If you will but wed with young Ned of
 the hill"

Young Ned of the hill has no castle, no
 hall
 No bowman or spearman to come at his
 call
 But one little archer of exquisite skill
 Has shot a bright shaft for young Ned
 of the hill

It is hard to escape from this young
 lady's bower
 For high is the castle and guarded the
 tower
 But the mind knows the way where the
 heart holds the will
 And Eileen is gone with young Ned of
 the hill

20. The Shepherds Wife

(instrumental, traditional skotsk)

21. Wie Schön Blüht uns der Maien

*Tysk folkevise (Melodi: 1602. Tekst: 1549)
 (Bearbejdet og moderniseret 1911-12
 af Max Pohl)*

1. Wie schön blüht uns der Maien,
 der Winter fährt dahin,
 mir ist ein schöns Jungfräulein
 gefallen in meinen Sinn.
 Bei ihr da wär Ich wohl,
 wenn ich nur an sie denke,
 mein Herz ist freudenvoll.

2. Bei ihr, da wäre ich gerne,
 bei ihr, da wär mirs wohl.
 Sie ist mein Morgensterne,
 strahlt mir ins Herz so voll.
 Sie hat ein' roten Mund,
 sollt ich sie darauf küssen,
 mein Herz würd mir gesund.

3. Wollt Gott, ich fänd im Garten,
 drei Rosen auf einem Zweig,

Ich wollte auf sie warten,
ein Zeichen wär mir's gleich.
Das Morgenrot ist weit,
es streut schon seine Rosen;
ade, mein schöne Maid!

Dansk lydskrift v. Pia Anberg:

1. Viih sjøøhn blyyht ååns dér majøhn
Dér vintær fæhrt darhin
mir ist ajn sjøøhns jung frøjlajn
gefarlløhn inn marjøøn sinn
baj ir, dar væhr ickhh vooohl
væn ickhh nur arn siih dænkøh
majn hærts ist frøjdenfolll

2. Baj ir, dar væhr ickhh gærnøh
baj ir, dar væhrs mir vooohl
siih ist majn mærgønstærnøh
straaarlit mir ins hærts soooh folll
siih hartt ajnøøn rotøn muundt
sålllt ickhh drauf kyyssøn
majn hærts vyrdt mir gesuundt

3. Vålldt gådtt, ickhh fændt im gaartøn draj
rosøn
auf ajnøøm tsvajj
ickhh vålldtøh auf siih vaartøn
ajn tsajckhhøn væhr mirs glajckhh
dars mærgønroootøn ist vajt
æs strøjt sjooohn sajnøh rosøn
ardøh, duuh sjøøhnøh majdt

22. Emma Valssii

*Trad. finsk dansemelodi, om den troløse
Emma, der svigter sin kavalier midt under
dansen.*

Oi muistatkos, Emma, sen kuutamoi-
illan,
kun yhdässä tansseista palattiin?
Sinä sanasi annoit, ja valasi vannoit,
ja lupasit olla mun omani.
Oi Emma, Emma, oi Emma Emma,
ja lupasit olla mun omani.

Minä uskoin ja vannoin, ja sormukseni
annoin,
ja lupasin olla sun omasi.
Sinä valasi taitoit, ja lahjastani laitoit
vain heiluvat renkahat korviisi.

Oi Emma, Emma Oi...
vain heiluvat renkahat korviisi.

www.furefolk.dk

Forårets og sommerens sange
ved Fælleshus A i Hesselbælpark, 3520 Farum
Onsdag d. 11. juni 2014 kl. 19
Syng sommeren ind med folkemusikgruppen

Furefolk

Så er det sommer igen! Og traditionen tro byder Furefolk www.furefolk.dk i samarbejde med Afdelingsbestyrelsen den varme årstid velkommen sammen med Hesselbælparks sangglade beboere. Gæster udefra er velkomne! Gratis kaffe, kage og sanghæfte.

Kom og syng med

